

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เป็นพระราชโอรสในหลวงพินิจอักษร (ทองดี)

และนางดาวเรือง (หยก) พระราชสมภพเมื่อวันพุธที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๒๗๙ พระองค์ทรงรับราชการ

มาถึงรัชสมัยสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์อมรินทร์ (พระเจ้าเอกทัศ) รัชกาลที่ ๓๕ ซึ่งเป็นรัชกาลสุดท้าย

แห่งกรุงศรีอยุธยา ขณะพระชนพรรษา ๒๕ พรรษา ได้รับการเลื่อนพระยศเป็น หลวงยกกระบัตร

ประจำเมืองราชบุรี

ภายหลังอยุธยาแตกพ่าย พระองค์ก็ทรงรับราชการอยู่กับสมเด็จพระเจ้าตากสินแห่งกรุงธนบุรี

เมื่อพระชนพรรษา ๓๒ พรรษา ทรงได้เลื่อนพระยศเป็น พระราชวรินทร์ ในพระกรมตำรวจ

พระองค์ทรงพระปรีชาสามารถในการรบ เป็นที่โปรดปรานของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชมาก

จึงได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็น พระยาอภัยรณฤทธิ์ พระชนพรรษา ๓๓ พรรษา เป็นพระยายมราช

๓๔ พรรษา เป็นเจ้าพระยาจักรี พระชนพรรษา ๓๕ พรรษา เป็นสมเด็จพระเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก

ช่วงปลายสมัยธนบุรี สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงมีพระสติวิปลาส บ้านเมืองเกิดจลาจล

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงตั้งรางวัลใหม่ ชื่อว่า รางวัลจักรี

ขณะมีพระชนพรรษา ๔๖ พรรษา

ผลงานพระราชนิพนธ์

- กฎหมายตราสามดวง
- นิราศบพม่าที่ท่าดินแดง
- บทละครมเหศวร์
- บทละครอุณรุท
- บทละครดาหลัง
- บทละครอิเหนา

ที่มา วรรณกรรมรัตนโกสินทร์ สมัยรัชกาลที่ ๑ ๒ ๓ .อุทัย ไชยานนท์